

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 14Sas/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3022200229
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Soukupová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2024:3022200229.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Soukupovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa – ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 - 10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28. februára 2023, takto

rozhodol:

Súd správnu žalobu z a m i e t a .

II. Žalobcovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Administratívne konanie

1. Dňa 27.11.2014 bola Sociálnej poisťovni (ďalej ak ako „žalovaná“) doručená Žiadosť žalobcu o dôchodok, ktorý žiadal priznať od 08.05.2014.

2. Sociálna poisťovňa postupom podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení účinnom v čase podania žiadosti (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) rozhodla prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 05.03.2021 podľa § 65 a § 82 zákona o sociálnom poistení a od 08.05.2014 priznala žalobcovi starobný dôchodok v sume 245,20 eur mesačne.

3. Následne rozhodnutím (rímska I. až V.) zo dňa 19.03.2021 podľa § 66 ods. 3 a § 82 zákona o sociálnom poistení zvýšila starobný dôchodok od 1. januára 2015 na sumu 251 eur
2 14Sas/1/2024

mesačne, od 1. januára 2016 na sumu 254,80 eur mesačne, od 1. januára 2017 podľa § 66 ods. 3 a § 82, § 293dq a § 293dr zákona o sociálnom poistení zvýšila starobný dôchodok na sumu 263,70 eur mesačne, podľa § 82 a § 293 dx zákona o sociálnom poistení od 1. januára 2018 na sumu 272,10 eur mesačne, podľa § 82 a § 293dx zákona o sociálnom poistení od 1. januára 2019 na sumu 280,80 eur. Podľa § 66 ods. 3, § 82 a § 293dx zákona o sociálnom poistení zvýšila žalovaná starobný dôchodok od 1. januára 2020 na sumu 292,70 eur a podľa § 82 a 293dr zákona o sociálnom poistení žalovaná zvýšila starobný dôchodok od 1. januára 2021 na sumu 302,10 eur. Rozhodnutím taktiež zo dňa 19.03.2021 začítala žalobcovi 13. dôchodok.

4. Proti uvedeným prvostupňovým rozhodnutiam zo dňa 05.03.2021 a zo dňa 19.03.2021, označené ako I. až V., podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodla žalovaná rozhodnutím č. 520 508 0330 0 zo dňa 08.06.2021, ktoré bolo rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 14Sa/21/2022-97 zo dňa 15.08.2022 zrušené a vrátené žalovanej na ďalšie konanie.

5. Po usmernení rozhodnutím Krajského soudu v Trenčíně, sp. zn. 15Sd/16/2015 zo dňa 15.10.2020 a sp. zn. 14Sa/21/2022 zo dňa 15.08.2022 a hlavne rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/3/2019 zo dňa 29.01.2020 žalovaná napadnutým rozhodnutím podľa § 218 ods. 2 zákona o sociálnom poistení odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 05.03.2021 vo veci priznania starobného dôchodku, a proti rozhodnutiam Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X – I. až V. zo dňa 19.03.2021 vo veci zvýšenia starobného dôchodku a zaúčtovania 13. dôchodku zamietla v celom rozsahu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia generálny riaditeľ žalovanej zopakoval priebeh administratívneho konania, čo sa týka názoru krajského súdu v zrušujúcom rozhodnutí, pričom sa zameril na požiadavku žalobcu započítať obdobie od 13.07.1970 do 31.05.1971 u zamestnávateľa SEZ Považská Bystrica a od 16.09.1970 do 03.02.1971 u zamestnávateľa Ingstav Brno. Žalobca taktiež žiadal zhodnotenie obdobia, keď bol umiestnený vo vyšetrovacej väzbe a žiadal zaslanie kompletného osobného listu dôchodkového poistenia s uvedením obdobia a zárobkov, získaných aj pred rokom 1984.

6. Žalovaná uviedla, že preskúmala priloženú spisovú dokumentáciu v celom rozsahu, posúdila odvolacie námietky žalobcu a rozhodla v súlade s právnym názorom Krajského súdu v Trenčíně vysloveným v jeho rozsudku sp. zn. 14Sa/21/2022 zo dňa 15.08.2022.

7. Žalovaná v odôvodnení uviedla, že listom zo dňa 05.01.2021 bol žalobca Sociálnou poisťovňou požiadaný o oznámenie konkrétnych okolností, týkajúcich sa doby jeho zamestnania v Českej republike v rokoch 1986 až 1991. V liste doručenom Sociálnej poisťovni, ústredie dňa 17.02.2021 žalobca však neoznámil bližšie skutočnosti ohľadom doby zamestnania v rokoch 1986 až 1991. Česká správa sociálneho zabezpečenia doručila na dožiadanie zo dňa 06.05.2015 Sociálnej poisťovni, ústredie evidenčný materiál len za roky 2000 a 2001, z čoho Sociálna poisťovňa, ústredie dôvodne predpokladala, že iný evidenčný materiál neexistuje, a to ani za roky 1986 až 1991. Sociálna poisťovňa, ústredie opätovne dňa 08.03.2021 požiadala Českú správu sociálneho zabezpečenia o zaslanie evidenčného materiálu, a to za konkrétne roky 1986 až 1991. Potvrdením, ktoré bolo Sociálnej poisťovni, ústredie doručené dňa 14.04.2021,
3 14Sas/1/2024

Česká správa sociálneho zabezpečenia potvrdila, že neexistuje evidenčný materiál za roky 1986 až 1991. uvedený postup Sociálnej poisťovne, ústredie považoval za správny aj Krajský súd v Trenčíně (bod č. 25 citovaného rozsudku). Pre nárok a sumu starobného dôchodku bola žalobcovi zhodnotená doba učebného pomeru od 01.09.1967 do 10.07.1970. Žalovaná ďalej uviedla, že žalobcovi boli podľa evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia a evidenčných listov dôchodkového poistenia zhodnotené doby zamestnania od 13.07.1970 do 05.08.1970 u zamestnávateľa Stredoslovenské energetické závody, rozvodný závod Považská Bystrica, od 16.09.1970 do 03.02.1971 u zamestnávateľa Ingstav Brno, od 23.02.1971 do 31.03.1971 u zamestnávateľa Okresný priemyselný podnik Považská Bystrica, od 05.05.1971 do 31.05.1971, od 01.06.1971 do 26.07.1972 u zamestnávateľa Hydrostav, od 04.08.1972 do 29.06.1973 u zamestnávateľa Slovsport, Žilina, od 01.07.1973 do 11.02.1982 u zamestnávateľa Automotoklub Púchov, od 12.02.1982 do 17.07.1985 u zamestnávateľa Gumárne 1. mája Púchov, od 30.07.1985 do 08.02.1986 u zamestnávateľa JRD Družba Považské Podhradie a obdobie od 15.07.1991 do 07.05.2014, kedy bol žalobca samostatne zárobkovo činnou osobou.

8. Žalovaná ďalej uviedla, že v súlade s právnym názorom Krajského súdu v Trenčíně, vysloveným v rozsudku sp. zn. 15Sd/16/2015 zo dňa 15.08.2020 bol žalobcovi na nárok na starobný dôchodok a určenie jeho sumy zhodnotená aj doba od 06.08.1981 do 31.01.1982, kedy bol žalobca vo vyšetrovacej väzbe. Mesačné príplatky k dôchodku podľa zákona č. 119/1990 Zb. žalobcovi nepatria, nakoľko Sociálna poisťovňa neexistuje žiadny rozsudok súdu, vydaný v súvislosti so zákonom č. 119/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

9. Ďalej uviedla, že rozhodujúcim obdobím v prípade žalobcu boli kalendárne roky 1984 až 2013. Na nárok na starobný dôchodok a určenie jeho sumy boli žalobcovi započítané všetky preukázané doby dôchodkového poistenia a vymeriavacie základy dosiahnuté v rozhodujúcom období, a to na základe údajov uvedených v žiadosti o starobný dôchodok a údajov nachádzajúcich sa v informačnom systéme

Sociálnej poisťovne, preukázaných relevantným spôsobom. Získanie ďalšieho obdobia dôchodkového poistenia nebolo preukázané.

10. V súlade s právnym názorom vysloveným Krajským súdom v Trenčíne vo vyššie uvedenom rozsudku sa žalovaná v ďalšom konaní vysporiadala s dokladmi zo zdravotnej dokumentácie žalobcu z vyšetrení u všeobecného lekára, a to najmä z hľadiska či z predložených fotokópií tejto dokumentácie a výmenných poukazov bolo možné overiť pravdivosť jeho tvrdenia, že bol v spornom období zamestnaný. Po preštudovaní predložených lekárskejších správ a výmenných listov - poukazov, bolo zistené, že z nich nevyplýva, že bol žalobca v spornom období zamestnaný. Na výmennom liste - poukaze zo dňa 26.05.1988 ako zamestnávateľ uvedený „doma“. Žalovaná uviedla, že v celom konaní žalobca neoznačil svojich zamestnávateľov v spornom období, neuviedol mená aspoň dvoch spolupracovníkov, ktorí by mu potvrdili, že v spornom období pracoval u toho istého zamestnávateľa, preto nebolo možné od žalovanej žiadať, aby sama takýto dôkaz vyhľadávala.

11. V zmysle zákona č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení a zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení aj vykonávacích vyhlášok č. 128/1975 Zb. a Vyhlášky Federálneho 4 14Sas/1/2024

Ministerstva práce a sociálnych vecí a č. 149/1988 Zb. Vyhlášky Federálneho Ministerstva práce sociálnych vecí, evidenciu o trvaní pracovného pomeru sú povinní viesť zamestnávateľa, ktorí sú povinní evidenčné listy o dobách zamestnania odoslať príslušnému orgánu sociálneho zabezpečenia v určenej lehote po skončení pracovného pomeru. Pokiaľ si zamestnávateľa túto povinnosť nespĺnili, nemožno absenciu dokladov o zamestnaní v spornom období klásť za vinu žalovanej, ak sám žalobca nevlastní žiadne doklady o zamestnaní v spornom období (pracovné zmluvy, doklady o skončení pracovného pomeru dohodou alebo výpoveďou, preukaz člena ROH, výplatné pásky) a sám nevie uviesť mená spolupracovníkov, žalovaná v takomto prípade nemá odkiaľ vedieť, ktorého zamestnávateľa, prípadne jeho právneho nástupcu, konkurzného správcu alebo archívu, má žiadať podklady potrebné na preukázanie opodstatnenosti jeho požiadavky na hodnotenie sporného obdobia.

12. Žalovaná uzavrela, že v konaní došlo k vysporiadaniu sa s dokladmi, ktoré boli predložené v administratívnom konaní tak ako to nariadil Sociálnej poisťovni správny súd, pričom neboli preukázané nové skutkové zistenia, ktoré by mali vplyv na rozhodovací proces.

Správna žaloba - žalobné námietky žalobcu

13. Včas podanou správnu žalobou v sociálnych veciach sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne zo dňa 28.02.2023.

14. Žalobca tvrdil, že žalovaná nerešpektovala platné uznesenie (správne rozsudok – pozn. správneho súdu) NS SR sp. zn. 9So/3/2019 zo dňa 29.01.2020, ktorom NS SR určil podstatný dôkaz, s ktorým sa mal zaoberať Krajský súd v Trenčíne. Krajský súd v Trenčíne sa však v rozpore s týmto rozhodnutím nezaoberal dôkazom s tým, že tento dôkaz má vyhodnotiť generálny riaditeľ žalovanej. Uviedol, že Krajský súd v Trenčíne porušil a obmedzil jeho práva na spravodlivý proces, nakoľko on pred deviatimi rokmi nedával žalobu na Sociálnu poisťovňu preto, aby o veci v rozpore s dôkazmi po deviatich rokoch súdnych pojednávaní rozhodoval generálny riaditeľ žalovanej, ale preto, aby objektívne a spravodlivo podľa predložených dôkazov rozhodol o veci súd.

15. Žalobca vyjadril nesúhlas s posúdením zápisu na jednom ním predloženom doklade o žalobcovom ošetrení, kde je uvedené ako žalobcovo zamestnanie „doma“. Uviedol, že zámerne poslal jedno potvrdenie z doby, keď si hľadal zamestnanie a teda vtedy, keď žalobca skutočne nepracoval, a to preto, aby súdu ukázal, ako vyzerá doklad vtedy, keď si žalobca menil zamestnanie a kedy skutočne v dobe maximálne jeden mesiac nepracoval. tento doklad súdu poslal zámerne z vyššie uvedeného dôvodu, aby vysvetlil, aby súd videl, ako vyzerá doklad o jeho vyšetrení, keď menil zamestnávateľa. Ďalej uviedol, že predsa nie je snáď natoľko hlúpy, že ak by mal tento doklad svedčiť proti nemu, aby ho posielal súdu. Uviedol, že sám nevedel, koľkokrát bol na vyšetreniach, a teda nik by ho nemohol viniť, že som neposlal všetky doklady. Uvedený doklad však generálny riaditeľ žalovanej zneužil v jeho rozhodnutí. Podstatné pre vec považoval to, že zápisy na ňom uvedené sú vierohodné a o niečom hovoria, niečo dokazujú. Zároveň však žalovaná nerozhodla o ďalších ôsmich dokladoch o jeho ošetrení z doby, keď mal

nepracovať. Prečo by sa mohlo veriť len jednému dokladu a nie aj ostatným ôsmym? Keďže nebola spochybnená objektivita žiadneho dokladu, tak podľa žalobcu bolo nutné veriť všetkým, že tieto potvrdenia dokazujú jeho pravdu. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že ako mohol absolvovať odborné vyšetrenia na rôznych odborných lekárskejších pracoviskách, ak by nebol pracoval, tak by nemal na takéto vyšetrenia nárok. Uviedol, že nech by bol dôkaz akýkoľvek, tak by vždy generálny riaditeľ žalovanej rozhodol v jeho neprospech.

16. Žalobca ďalej namietal rozpor ust. § 63 ods. 6 v spojení s Prílohou č. 3 zákona o sociálnom poistení s čl. 39 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb., s ktorým sa napriek nariadeniu NS SR nikto nezaoberal. V tejto súvislosti žalobca poukázal na prekročenie právomocí sudkyň Krajského súdu v Trenčíne nakoľko posudzovali to, na čo nemajú oprávnenie, a čo môže posúdiť Ústavný súd SR. Podľa názoru žalobcu sudkyňa Krajského súdu v Trenčíne prekročili svoju právomoc a dopustili sa trestného činu prekročenia svojich sudcovských právomocí, keď rozhodovali o tom, na čo nemajú oprávnenie a tým mali poškodiť žalobcu.

17. V ďalšej časti správnej žaloby žalobca uviedol, že pracovníci Sociálnej poisťovne nerešpektujú ich vlastnú evidenciu na žalobcovom dôchodkovom liste, keď napriek tomu, že bol v čase jeho nezákonnej väzby dôchodkovo poistený, čo je uvedené na evidencii žalovanej, pričom uviedol, že tento zápis mu odmietli uznať, nakoľko žalovaná má vo svojej evidencii neporiadok a bordel. Uviedol, že podal žalobu na žalovanú, aby správne a v súlade s evidenciou vedenou Sociálnou poisťovňou na jeho liste dôchodkového poistenia, kde je správne uvedené, že bol dôchodkovo poistený aj v čase jeho nezákonnej väzby t. j. od 04.08.1981 do 31.01.1982, aby mu táto doba bola započítaná do obdobia jeho odpracovaných rokov a to správne a predovšetkým preto, že bol aj v čase jeho nezákonnej väzby dôchodkovo poistený. Uviedol, že žalobu podal preto, že žalovaná má zlú evidenciu, pre ktorú mu neuznala výpočet dôchodku za niekoľko rokov jeho práce. V tejto časti správnej žaloby opakovane poukázal na lekárske odborné vyšetrenia, ktorými sa mal Krajský súd v Trenčíne zaoberať a vysporiadať sa s nimi. Uviedol, že sudkyňa Krajského súdu v Trenčíne tento jeho podstatný dôkaz ani len nespomenula, nieto ešte aby ho vyvrátila na pojednávaní a napriek tomu rozhodla v jeho neprospech. Vzhľadom na uvedené mal za to, že všetky sudkyne Krajského súdu v Trenčíne nadržávajú žalovanej a ohýbajú právo a vo svojich rozsudkoch vedome klamú, keď v nich uvádzajú, že žalovaná má svoju evidenciu dôchodkového poistenia v poriadku. Zhrnul, že Krajský súd v Trenčíne mu svojím svojvoľným a nezákonným konaním 9 rokov bránil domôcť sa jeho zákonných práv na určenie správneho dôchodku a tým ho poškodil doteraz na sumu minimálne 128 000 eur.

18. Namieťa, že žalovaná je povinná viesť žalobcu v čase jeho nezákonnej väzby ako osobu dobrovoľne poistenú, čo vyplýva z dokladov predložených žalobcom. Nakoľko žalovaná svojím rozhodnutím v rozpore s jej vlastnou evidenciou na dôchodkovom liste žalobcu, žalobcovi spôsobila škodu, tak je povinná doplatiť mu rozdiel výšky jeho pôvodne vymieraného dôchodku a dôchodku po náprave a dôsledku zásahov Krajského súdu v Trenčíne aj úrok z omeškania z rozdielu vyplácanej menšej pôvodnej sumy dôchodku a potom správnej sumy po započítaní nezákonnej väzby žalobcu do odpracovanej doby žalobcu, a to podľa zákonnej

6 14Sas/1/2024

úrokovej sadzby a podľa toho, ako sa žalobcovi zvyšoval dôchodok pri navýšeníach v dôsledku inflácie. Vzhľadom na uvedené žalobca požaduje vyplatiť od žalovanej škodu na mimo majetkovej ujme vo výške 10 000 eur, ktorú žalobcovi svojím nezákonným a nepochopiteľným spôsobom spôsobila a to tým, že namiesto užívania si zaslúženého dôchodku sa musel venovať dožadovaním sa svojich zákonných práv, všetok čas venoval myslením na nezákonné konanie žalovanej, písaniu odvolaní a sťažností na nezákonné konanie, nad nespravodlivosťou a tým, ako dokázať svoju pravdu, radiť sa s právnikmi, študovať právo a podobne. Ďalej žalobca žiada odškodnenie 9 990 eur za ničím neodôvodniteľné urážanie jeho osoby žalovanou, keď nemala preverené a potvrdené, že by bola väzba žalobcu zákonná a napriek tomu stále uvádzala, napr. že toto obdobie žalobcovi neuznáva, nakoľko bol vo väzbe.

19. V správnej žalobe žalobca uviedol i skutočnosti, ktoré nesúvisia s prejednávanou vecou. Hoci správny súd v rámci ust. § 202 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) posudzuje správnu žalobu fyzickej osoby neformálne, pričom nie je viazaný žalobnými bodmi podľa ust. § 203 ods. 2 SSP, nepovažoval za potrebné doslovne prebrať žalobcovu argumentáciu uvedenú v správnej žalobe, ktorú adresoval Špeciálnej prokuratúre SR, prezidentke SR, Ministerstvu spravodlivosti SR a predsedovi NR SR.

Vyjadrenie žalovanej

20. Žalovaná vo vyjadrení k správnej žalobe zopakovala priebeh administratívneho konania a svoju argumentáciu uvedenú v prvostupňových rozhodnutiach zo dňa 05.03.2021, resp. zo dňa 19.03.2021, rovnako i dôvody uvedené v napadnutom rozhodnutí žalovanej, pričom správny súd nepovažoval za potrebné opakovane uvedené interpretovať do tohto rozhodnutia.

21. Žalovaná vyjadrila nesúhlas s námietkami žalobcu, ktoré považovala za nedôvodné a opakovane uviedla, že jej postup pri priznaní starobného dôchodku bol správny a dôvody napadnutého rozhodnutia majú podklad v zákonných ustanoveniach, na základe ktorých bolo rozhodnuté o uplatnenom nároku žalobcu. Za opodstatnenú námietku, podľa právneho názoru Krajského súdu v Trenčíne, bolo potrebné sa zaoberať dokladmi zo zdravotnej dokumentácie z vyšetrení žalobcu u všeobecného lekára, a to najmä z hľadiska, či z predložených fotokópií tejto dokumentácie a výmenných poukazov bolo možné overiť pravdivosť žalobcovho tvrdenia, že v spornom období bol zamestnaný. Žalovaná zopakovala úkony, ktoré vykonala za účelom preverenia tvrdení žalobcu, pričom mala za to, že na nárok na dôchodok a určenie sumy starobného dôchodku boli započítané všetky preukázané obdobia dôchodkového poistenia a vymeriavací základ dosiahnutý v rozhodujúcom období, a to na základe údajov uvedených v žiadosti o dôchodok a údajov nachádzajúcich sa v informačnom systéme žalovanej, preukázaných relevantným spôsobom. Získanie ďalšieho obdobia dôchodkového poistenia nebolo preukázané. Ďalej uviedla, že ako verejnoprávna inštitúcia vykonávajúca sociálne poistenie môže postupovať len podľa platných právnych predpisov Slovenskej republiky, ktoré okrem iného presne určujú spôsob výpočtu sumy dôchodkových dávok a ich následné zvyšovanie podľa osobitných predpisov o zvyšovaní dôchodkov a nemôže sa od nich v žiadnom

7 14Sas/1/2024

prípade odchýliť. Takýto postup nemožno považovať za diskriminačný. Vzhľadom na uvedené žalovaná žiadala, aby správny súd podľa § 190 SSP správnu žalobu zamietol ako nedôvodnú.

Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovanej (replika žalobcu)

22. Vo vyjadrení žalobcu zo dňa 14.05.2024, doručenom správne súdu dňa 16.05.2024, zopakoval svoju argumentáciu a zotrval na dôvodoch uvedených v správnej žalobe zo dňa 14.03.2023, ktoré správny súd nepovažoval za potrebné opakovane uvádzať vo vyhotovení tohto rozhodnutia. Ďalej tvrdil, že žalovaná spáchala zločin podvodu voči žalobcovi tým, že pracovníci žalovanej neváhali pozmeniť údaje, ktoré boli a sú uvedené na jeho dôchodkovom liste s údajmi, ktoré uviedli na žalovanou vydanom výmere, čím sa dopustili zločinu pozmeňovania údajov na úradnej listine a čím žalobcu okradli. Žiadal správny súd, aby vyhovel jeho žalobe, nakoľko mal vážny úraz hlavy, keď po páde z čerešne a po prebratí z bezvedomia si nič do minulosti nepamätal. Nepamätal si názvy firiem, v ktorých pracoval a pracovné zmluvy sa nezachovali. Možno jeho deti ich dali do školského zberu papiera, nakoľko veľakrát bývali sami doma, keďže on bol vdovec. Napriek tomu sa dokázal o deti postarať tak, že všetky vyštudovali vysoké školy a boli na ročných študijných pobytoch v rôznych štátoch USA, aby sa zdokonalili v angličtine. Následne zopakoval svoju argumentáciu ohľadom započítania nezákonnej väzby do dôchodkového poistenia a tiež tvrdenia týkajúce sa predložených lekárske správ.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

23. Správna žaloba žalobcu je správnu žalobou fyzickej osoby v sociálnej veci (§ 199 ods. 1 písm. a) SSP), správny súd preto preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutia Sociálnej poisťovne a postup, ktorý ich vydaniu predchádzal nielen v rozsahu a z dôvodu správnej žaloby, ale v celom rozsahu v zmysle ustanovenia 134 ods. 1 a ods. 2 písm. d) a § 203 ods. 2 SSP. Správny súd vyhodnotil žalobné námietky žalobcu obsiahnuté v správnej žalobe ako nedôvodné a mimo žalobných bodov nezistil také vady v postupe a rozhodnutiach Sociálnej poisťovne, ktoré by zakladali dôvod pre zrušenie správnu

žalobou napadnutého rozhodnutia žalovanej v zmysle ustanovenia § 191 ods. 1 SSP, preto správnu žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

24. Správny súd v Banskej Bystrici, ako miestne príslušný podľa § 13 ods. 3 SSP, vo veci na žiadosť žalobcu nariadil pojednávanie na deň 20.09.2024. Žalobca na pojednávaní zotrval na všetkých svojich argumentoch prednesených v rámci administratívneho i súdneho konania, pričom zopakoval všetky tvrdenia uvedené v rámci podanej správnej žaloby aj v rámci repliky žalobcu. Nad rámec uvedeného vyjadril nesúhlas so zákonom o sociálnom poistení z roku 2003, ktorý mu nezarátal doby poistenia od roku 1970 až 1982. Podľa zákonov platných v tomto období mu mali započítať vyšší dôchodok odvíjajúci sa od vyššieho zárobku, ktorý v tom čase dosahoval. Uviedol, že žiadal prieskum všetkých podnikov, či v tom čase u nich nepracoval, čo mu však Krajský súd v Trenčíne zamietol, hoci bol ochotný dať, napríklad študentom odmenu 10 000 eur, aby našli doklady preukazujúce jeho tvrdenia, že pracoval. Žalovaná zotrvala na
8 14Sas/1/2024

správnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej zo dňa 28.02.2023, ktoré je realizáciou rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.08.2022 a rovnako zotrvala na vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu, a s ktorým bol žalobca oboznámený.

25. Podľa § 60 ods. 10 zákona o sociálnom poistení účinnom v čase rozhodovania žalovanej, rok dôchodkového poistenia je 365 dní dôchodkového poistenia.

26. Podľa § 63 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, priemerný osobný mzdový bod na určenie sumy dôchodkovej dávky sa určí ako podiel súčtu osobných mzdových bodov dosiahnutých v jednotlivých kalendárnych rokoch rozhodujúceho obdobia a obdobia dôchodkového poistenia v rozhodujúcom období, ak tento zákon neustanovuje inak. Priemerný osobný mzdový bod sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta nahor. Na účely určenia obdobia dôchodkového poistenia sa získané dni dôchodkového poistenia prepočítavajú na roky, ak tento zákon neustanovuje inak. Obdobie dôchodkového poistenia sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta nahor.

27. Podľa § 63 ods. 6 zákona o sociálnom poistení, rozhodujúce obdobie na zistenie priemerného osobného mzdového bodu sú kalendárne roky pred rokom, v ktorom boli splnené podmienky nároku na dôchodkovú dávku, s výnimkou kalendárnych rokov pred 1. januárom 1984, ak tento zákon neustanovuje inak. Z rozhodujúceho obdobia sa vylučujú obdobia, za ktoré patrí osobný mzdový bod podľa § 62 ods. 2 prvej vety alebo § 255 ods. 3 prvej vety, alebo obdobie dôchodkového poistenia, za ktoré nemožno určiť osobný mzdový bod, ak tieto obdobia trvali celý kalendárny rok.

28. Podľa § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

29. Podľa § 66 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, suma starobného dôchodku sa určí ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty; § 63 ods. 1 tretia veta a štvrtá veta platia rovnako.

30. Podľa § 82 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, dôchodková dávka vyplácaná k 1. januáru príslušného kalendárneho roka a dôchodková dávka priznaná od 1. januára do 31. decembra príslušného kalendárneho roka sa zvyšuje o percento medziročného rastu spotrebiteľských cien za domácnosti dôchodcov vykázaného štatistickým úradom za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý predchádza príslušnému kalendárnemu roku.

31. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 296/2020 Z. z. o 13. dôchodku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nárok na 13. dôchodok má poberateľ dôchodku, ktorý má v novembri kalendárneho roka nárok na výplatu starobného dôchodku, predčasného starobného dôchodku, invalidného dôchodku, vdovského dôchodku, vdoveckého dôchodku, sirotského dôchodku alebo sociálneho dôchodku podľa osobitných predpisov.

9 14Sas/1/2024

32. Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 296/2020 Z. z. o 13. dôchodku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Sociálna poisťovňa alebo úrad zúčtuje 13. dôchodok vyplatený neprávom alebo vo vyššej sume, ako patril, s vyplácaným dôchodkom podľa § 2; takto znížená suma dôchodku podľa § 2 nesmie byť v úhrne s inými dávkami vyplácanými podľa osobitných predpisov nižšia ako suma, ktorú nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia.

33. Podľa § 184 ods. 1 a 5 zákona o sociálnom poistení, dávkové konanie sa začína, ak tento zákon neustanovuje inak na základe písomnej žiadosti fyzickej osoby, ktorá si uplatnila nárok na dávku a nárok na výplatu dávky. Žiadosť o priznanie dávky sa podáva na tlačive určenom Sociálnou poisťovňou, ak ods. 12 neustanovuje inak. Fyzická osoba uvedená v odseku 1 je povinná preukázať skutočnosti rozhodujúce na nárok na dávku a nárok na jej výplatu spôsobom určeným Sociálnou poisťovňou.

34. Podľa § 195 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutkový stav veci a na tento účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie.

35. Podľa § 195 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, podkladom na rozhodnutie sú najmä podania návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe organizačnej zložke Sociálnej poisťovne z jej činnosti.

36. Podľa § 195 ods. 3 zákona o sociálnom poistení, organizačná zložka Sociálnej poisťovne pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to či svedčia v prospech alebo v neprospech účastníka konania.

37. V úvode správny súd uvádza, že uznesením č. k. 14Sas/1/2024-71 zo dňa 18.09.2024 vylúčil žalobu žalobcu zo dňa 14.03.2023 v časti nároku na náhradu škody na nemajetkovej ujmy vo výške 10 000 eur a v časti nároku na odškodnenie vo výške 9 999 eur na samostatné konanie v súlade s ust. § 66 SSP, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.09.2024.

38. Predmetom tohto súdneho konania je rozhodnutie žalovanej, ktorým boli potvrdené prvostupňové rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 05.03.2021 o priznaní starobného dôchodku odo dňa 08.05.2014 a rozhodnutia Sociálnej poisťovne vo veci zvýšenia starobného dôchodku a zaúčtovania 13. dôchodku (rozhodnutia zo dňa 19.03.2021 označené I. až V. – pozn. správneho súdu), ako aj konanie, ktoré vydaniu týchto rozhodnutí predchádzalo. V rámci súdneho prieskumu sa správny súd oboznámil s podaniami účastníkov konania, s obsahom pripojeného administratívneho spisu, najmä so žiadosťou žalobcu o priznanie starobného dôchodku a jej prílohami, s pripojenými listinnými dôkazmi a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom.

39. V prejednávanej veci nebolo medzi účastníkmi konania sporné, že žalobcovi vznikol nárok na starobný dôchodok podľa § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení získaním 15 rokov
10 14Sas/1/2024

obdobia dôchodkového poistenia a dosiahnutím dôchodkového veku, ktorý navrhovateľ podľa § 65 ods. 2 zákona o sociálnom poistení v znení platnom v čase podania žiadosti dosiahol dňa 08.05.2014, t.j. dovŕšením veku 62 rokov. Žalobca však opakovane nesúhlasil s výškou priznaného starobného dôchodku. Podľa názoru žalobcu Sociálna poisťovňa nesprávne určila počet dní dôchodkového poistenia, keď mu nebola riadne zohľadnená celá doba poistenia, pričom podľa jeho tvrdení sa malo vychádzať z vymeriavacích základov za všetky roky jeho pracovného života, teda i pred rokom 1984, kedy dosahoval nadštandardné príjmy. V tejto súvislosti namietal protiústavnosť ustanovenia § 63 ods. 6 zákona o sociálnom poistení s čl. 39 ods. 1 Ústavy SR.

40. Správny súd však neposúdil uvedenú žalobnú námietku ako návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 100 ods. 1 písm. b) SSP, nakoľko tvrdenia žalobcu, že ide o diskriminačné ustanovenie, vyhodnotil správny súd ako nedôvodné. Správny súd tu poukazuje na právny názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 15Sd/16/2015 zo dňa 15.10.2020 : „Ústavné sociálne

práva vykazujú inú právnu povahu ako iné ústavné základné práva. Táto odlišnosť je daná predovšetkým inou kvalitatívnou pozíciou štátu, keď základom sociálnych práv rovnosť, sociálna bezpečnosť a spravodlivosť. V danom zákonom ustanovení sa zmiernuje negatívne dôsledky prechodu na nový dôchodkový systém, uplatňuje sa princíp zásluhovosti a solidarity. Dané ustanovenie zákona vzhľadom na uvedené ústavné princípy v dôchodkovom systéme súd nepovažuje za diskriminačné, nevzťahuje sa len navrhovateľa, ale na vysoký počet poistencov.“ Správny súd navyše poukazuje : „namietané ustanovenie je v zákone o sociálnom poistení od účinnosti tohto zákona, t. j. od 01.01.2004. Uvedené je výrazom spoločenského konsenzu na systéme zabezpečenia základného práva na primerané hmotné zabezpečenie v starobe. Z pôvodnej dôvodovej správy k tomuto zákonu bolo zistené, že pri prijatí zákona o sociálnom poistení sa vychádzalo zo zachovania spôsobu výpočtu dôchodkových dávok podľa zákona č. 413/2002 Z. z., ktorý bol založený na osobnom mzdovom bode, ktorý veľmi dobre vyjadruje priemernú mieru zásluhovosti poistenca na poistnom zaplatenom v rozhodujúcom období. Redukčná miera bola výsledkom experimentálnych prepočtov na reálnych dátach získaných pri novoprijatých starobných dôchodkoch zo Sociálnej poisťovne za obdobie rokov 1999 až 2000. Bola výsledkom snahy pre čo najširší okruh poistencov premietnuť ich zásluhovosť pri platení poistného vo výške ich dôchodkov. Žalobca tvrdí, že pred rokom 1984 zarábala nadpriemerne, a preto by mal mať nadpriemerný starobný dôchodok. Je však zrejmé, že v tom čase „nadpriemerný“ zárobok by v súčasnosti pri prepočte na eurá nepredstavoval ani sumu 200 eur. Z uvedeného vyplýva, že by nemohol zásadným spôsobom ovplyvniť výšku jeho dôchodkovej dávky.“ (Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 14Sa/21/2022 zo dňa 15.08.2022)

41. Žalobca podanou správnu žalobou vyjadril nesúhlas s napadnutým rozhodnutím žalovanej zo dňa 28.02.2023 z dôvodu, že ho považoval za nezákonné, nakoľko Krajský súd v Trenčíne nerešpektoval právny názor vyslovený Najvyšším súdom SR v rozhodnutí sp. zn. 9So/3/2019 zo dňa 29.01.2020. Podľa názoru žalobcu Krajský súd v Trenčíne sa mal v novom rozhodnutí sám vysporiadať s tvrdením žalobcu a vyhodnotiť dôkaz (podstatný, ktorý preukazuje, že mal žalobca pravdu), a nie aby o tomto dôkaze rozhodol opätovne generálny riaditeľ žalovanej. Správny súd uvádza, že na uvedených tvrdeniach žalobca zotrval aj v rámci prednesu na pojednávaní.

11 14Sas/1/2024

riaditeľ žalovanej. Správny súd uvádza, že na uvedených tvrdeniach žalobca zotrval aj v rámci prednesu na pojednávaní.

42. Správny súd uvádza, že žalovaná postupovala v zmysle právneho názoru vysloveného v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 14Sa/21/2022-97 zo dňa 15.08.2022, ktorý v zmysle kontroly zákonnosti skôr vydaného rozhodnutia žalovanej zistil také nedostatky, pre ktoré bolo potrebné rozhodnutie žalovanej zrušiť a vec jej vrátiť na ďalšie konanie, a to, aby sa opätovne vysporiadala s dokladmi predloženými žalobcom v administratívnom konaní.

43. Žalobca opakovane namietal nesprávny procesný postup, keď podľa jeho subjektívneho vyjadrenia Krajský súd v Trenčíne nerešpektoval rozhodnutie NS SR sp. zn. 9So/3/2019 zo dňa 29.01.2020, keďže dôkaz (doklady zo zdravotnej fotodokumentácie) nevykonal súd, ale mal ho vykonať generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne. Správny súd (rovnako ani príslušný Krajský súd v Trenčíne do účinnosti zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na základe ktorého prešiel od 01.06.2023 výkon súdnictva z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov, konkrétne aj z Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Trenčíne a Krajského súdu v Žiline na Správny súd v Banskej Bystrici – pozn. správneho súdu) však nie je oprávnený sám sa vysporiadať s týmito dokladmi, nakoľko sa s nimi nevysporiadala v rámci administratívneho konania žalovaná. Správny súd nie je súdom skutkovým, ale pri sociálnych žalobách sa uplatňuje ust. § 135 ods. 1 SSP, v zmysle ktorého je na rozhodnutie správneho súdu rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania rozhodnutia orgánu verejnej správy. Správny súd vykonáva kontrolu zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy – teda Sociálnej poisťovne, pokiaľ v rámci rozhodnutia o nároku žalobcu na starobný dôchodok rozhodol na podklade úplne zisteného skutkového stavu.

44. Správny súd uvádza, že žalobca v priebehu administratívneho konania a rovnako v rámci správneho súdneho prieskumu opakovane uvádzal žalobné námietky, s ktorými sa Krajský súd v Trenčíne, ako súd správny, rovnako tak Najvyšší súd SR (ako súd odvolací, resp. kasačný - pozn. správneho súdu)

vysporiadal, pričom žalovanej vyššie uvedeným rozsudkom uložil povinnosť vysporiadať sa opätovne s námietkou týkajúcou sa dokladov k zdravotnej dokumentácii ohľadom posúdenia, či bol žalobca v spornom období zamestnaný. Rovnakú námietku žalobca opätovne vzniesol aj v tejto správnej žalobe.

45. Správny súd mal z administratívneho spisu preukázané, že žalovaná sa opätovne vysporiadala s predloženými fotokópiami zo zdravotnej karty žalobcu, spolu s prílohami ktoré predložil k vyjadreniu žalobcu k vyjadreniu Sociálnej poisťovne zo dňa 01.10.2015, datované dňom 26.10.2015 – ktoré boli Krajskému súdu v Trenčíne doručené dňa 04.11.2015. Súčasťou tohto podania bolo 9 príloh, pričom ani z jednej lekárskej správy, Výmenného listu – poukazu nemala žalovaná preukázané, že v spornom období bol žalobca zamestnaný. Navyše z Výmenného listu – poukazu MUDr. Rosinovej Evy – očná ambulancia (podľa pečiatky – pozn. správneho súdu) je na mieste zamestnávateľ uvedená – „doma“. Navyše sám žalobca v správnej žalobe uviedol, že zámerne poslal jedno potvrdenie z doby, kedy nebol zamestnaný

12 14Sas/1/2024

(z doby, keď si hľadal zamestnanie), a to preto, aby ukázal ako vypadá doklad. Správny súd sa stotožnil s tvrdením Sociálnej poisťovne, že žalobca nepreukázal, že v spornom období bol zamestnaný pričom práve naopak preukázal a potvrdil aj v rámci tohto súdneho konania, že v tom čase zamestnaný nebol.

46. Žalobca v rámci prednesu na súdnom pojednávaní aj v rámci správnej žaloby poukazoval na skutočnosť, že v dôsledku úrazu (pád z čerešne) si nepamätal, s kým pracoval v spornom období, nevedel uviesť svojich spolupracovníkov, resp. na jedného si spomenul (no tento už zomrel). Správny súd uvádza že žalovaná v zmysle zákona o sociálnom poistení nie je oprávnená sama vyhľadávať dôkazy a preukazovať tvrdené skutočnosti žalobcu, že v spornom období pracoval. Nad rámec uvedeného žalovaná opakovane požiadala Českú správu sociálneho zabezpečenia o zaslanie evidenčného materiálu, a to za konkrétne roky 1986 až 1991. Česká správa sociálneho zabezpečenia však potvrdila, že u žalobcu neeviduje evidenčný materiál za uvedené roky, čím mala žalovaná preukázané, že žalobca v spornom období nepracoval.

47. Za nedôvodnú považoval správny súd aj námietku žalobcu týkajúcu sa doplatenia rozdielu výšky pôvodne vymeraného dôchodku a dôchodku po náprave rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, ako aj úroku z omeškania z rozdielu vyplácanej menšej pôvodnej sumy dôchodku a potom správnej sumy po započítaní nezákonnej väzby žalobcu do odpracovanej doby. Ako už bolo vyššie uvedené, žalovaná napadnutým rozhodnutím započítala všetky doby poistenia žalobcu. Pokiaľ mal žalobca za to, že vznikol rozdiel má právo sa obrátiť s touto žiadosťou na žalovanú, ktorá o jeho nároku rozhodne, nakoľko v tomto štádiu konania by bolo rozhodovanie o nároku predčasné. Správny súd posudzoval zákonnosť rozhodnutia žalovanej zo dňa 28.02.2023, v ktorom nebolo predmetnom posúdenia tento prípadný nárok žalobcu.

48. Čo sa týka ďalších žalobcových námietok uvedených v správnej žalobe ohľadom postupu a rozhodovania sudkyň Krajského súdu v Trenčíne, správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR, sp. zn. 7Ssk/74/2023 zo dňa 28.05.2024, v zmysle ktorého je potrebné trvať na dodržiavaní princípov zachovávanía úcty k právam iných, ktorý má byť rešpektovaný všetkými účastníkmi konania, a z ktorého vyplýva aj požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť a občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale aj samotného vo veci konajúceho súdu, tak vo svojich písomných, ako aj verbálnych prejavoch. Subjektívny nesúhlas žalobcu s právnym posúdením a rozhodnutím vo veci sudcov (správnych) súdov nezakladajú naplnenie skutkovej podstaty trestného činu ohýbania práva, resp. vyslovenia záverov, že sudcovia vedome klamú a nadŕžajú vo veci žalovanej. Ide o domnienky žalobcu, s ktorými sa správny súd absolútne nestotožňuje, nakoľko v danom prípade postupoval v intenciách zákona, pričom v súlade s hmotnoprávnym i procesným predpisom preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil.

49. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovanej a predchádzajúceho prvostupňového rozhodnutia nezistil dôvody, pre

13 14Sas/1/2024

ktoré by bol oprávnený dospieť k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovanej, resp. i rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy nie je v súlade so zákonom, a preto správnu žalobu žalobcu ako nedôvodnú s poukazom na ustanovenie § 190 SSP zamietol.

50. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario), podľa ktorého správny súd prizná žalobcovi voči žalovanej právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech. Keďže žalobca v konaní nebol úspešný, správny súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contrario).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd SR (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ nemusí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom (§ 449 ods. 2 písm. b) SSP).